

Theatermaker Hendrik Kegels: ‘Als we ons leven lang blijven spelen, worden veel dingen draaglijker’

Theatermaker Hendrik Kegels ziet de scheidslijn tussen jeugd- en volwassentheater het liefst verdwijnen. Zijn nieuwste voorstelling *Nietes*, gemaakt met Kim Karssen in een coproductie van Theater Artemis en het Belgische theater Bronks, is geschikt voor iedereen boven de vier jaar.

[Elise van Dam](#) 18 november 2022, 03:00

Hendrik Kegels: ‘De wereld is al zo hard, ik wil daar niet nog meer hardheid aan toevoegen.’ Beeld Freedom Photography

Wat voor werk maak je?

“Speels, licht en beeldend. Ik balanceer op de grens tussen jeugdtheater en werk voor volwassenen. In de voorstellingen die ik maak, staan objecten centraal. Als er een mens meedoet, gaat het over de verhouding van die mens tot die objecten, over hoe onhandig we met spullen omgaan. We struikelen erover, vallen erin. Samen met Sonja van Ojen kies ik er nadrukkelijk voor om voorstellingen te maken over niet-menselijke dingen. We willen de mens uit het centrum van de wereld halen. Sonja is een van mijn vaste partners in crime, naast Kim Karssen, met wie ik nu *Nietes* maak, en Thomas Claessens.”

“Waar ik moeite mee heb, is dat zwaarte in kunst en theater vaak gelijk wordt gesteld aan diepgang. Dat dingen die licht zijn, dan geen diepgang hebben. Daar ben ik het niet mee eens. Ik kies er bewust voor dat mijn werk licht moet zijn, toegankelijk, humoristisch. Ik denk dat die lichtheid op een veel directere manier kan doordringen tot het hart. En ik denk ook dat de wereld daar behoefte aan heeft.”

Wat betekent het woord ‘theater’ voor je?

“Theater is een van de weinige kunstvormen waar het creëren en ontvangen op hetzelfde moment gebeurt, en dat is super bijzonder. Dat is ook iets waar Kim en ik in *Nietes* mee bezig zijn, dat het maken zichtbaar is op het toneel, dat dingen ter plekke en spelenderwijs ontstaan. Doordat je met publiek en spelers in dezelfde ruimte verblijft, ben je iets aan het meemaken. En dan bedoel ik met meemaken niet alleen ervaren, maar ook dat de toeschouwer, met diens aanwezigheid, mee maakt.”

Hoe ziet je ideale publiek eruit?

“Ik maak werk voor zowel kinderen als volwassenen, maar de sector is daar eigenlijk niet op ingericht. Er zijn aparte jeugdtheaterprogrammeurs, aparte jeugdtheaterprijzen. Ik vind die scheidingslijn onhandig. Dat heeft ook te maken met mijn eigen verlangen, dat ik mijn werk niet wil onderverdelen. Ik denk dat juist het leggen van een verbinding tussen die werelden interessant is.”

“Als volwassenen leren we veel dingen af, spelen is er daar één van. Maar als we ons leven lang blijven spelen, zouden veel dingen draaglijker worden. Andersom zijn we geneigd om bij kinderen hun emoties kleiner te maken dan de onze. Als een kind bijvoorbeeld verdrietig is, doen we dat af als onbenullig. Maar hun emoties zijn even waardevol, even diep. Ik hoop dat mijn voorstellingen de belevingswerelden van kinderen en volwassenen dichter bij elkaar kunnen brengen.”

Welke recente voorstelling heeft je geraakt?

“Analoog van de HOE, met Louis Janssens en Willem de Wolf. Wat ik mooi vond, was hoe zacht het was. De voorstelling gaat over verschillende generaties, hoe zij naar werk en theater kijken. En het is bijna conflictloos. Het idee is vaak dat verhalen alleen interessant zijn als er conflict is, een probleem of iets tragisch. Dit ging juist over toenadering. Ik wil dat mijn voorstellingen ook zo zijn. Sonja en ik noemen ons werk soms ‘radicaal cute’. Ik kan me voorstellen dat er mensen zijn bij wie de haren overeind gaan staan als ze dat lezen, maar ik vind dat belangrijk. De wereld is al zo hard, ik wil daar niet nog meer hardheid aan toevoegen.”

Waar zie je jezelf over vijf jaar?

“Het zou fijn zijn om over vijf jaar niet meer in zo’n hokje te zitten, van jeugdtheater of theater voor volwassenen. Dat 4+ gewoon betekent dat het voor iedereen boven de vier geschikt is. Als ergens 18+ bij staat denk je als 44-jarige ook niet: ‘Bah, 18+, dat is niet voor mij!’ En verder ben ik vooral gewoon blij met wat ik nu doe en als ik dat over vijf jaar nog doe, ben ik daar heel tevreden mee.”

***Nietes* gaat 19 november in Nederlandse première in De Krakeling en is ook nog te zien op 9 en 10 december in Frascati. Ga hiernaartoe als je houdt van: slapstick, levensgevaarlijke amoeben, survival of the fittest, visuele tovenarij en NEE zeggen... tegen alles eigenlijk.**

Serie Jonge Makers

In Jonge Makers stellen we beginnende theatermakers voor. Hendrik Kegels (1996) studeerde in 2018 af aan de Performance-opleiding aan de Toneelacademie Maastricht. In 2020 won hij samen met Sonja van Ojen de BNG Bank Theaterprijs, een stimuleringsprijs voor jonge makers.

<https://www.parool.nl/kunst-media/theatermaker-hendrik-kegels-als-we-ons-leven-lang-blijven-spelen-words-veel-dingen-draaglijker~b468a856/>